

skal ligeledes nævne, at der er bevilget Penge til 2 Portnere, men, saavidt jeg veed, er der kun een Portner, og vel troer jeg at vide, at der for Tiden disponeres over den ene Sum paa en saadan Maade, at den neppe med Lethed for Diebliffet kan blive til Raadighed, men den maa dog vel engang kunne blive det. Endnu flere Veie til Besparelser af dette Beløb vil efterhaanden kunne aabnes, og jeg troer derfor virkelig, at vi her ere komne den høitærede Minister imøde saavidt, som vi kunne forsvare det; jeg skulde af flere Grunde gjerne have gaaet endnu videre; men ogsaa vi have Hensyn at tage og et Ansvar at bære.

Med Hensyn til det meget omtalte Punkt om Examinationscommissioner skal jeg kun tillade mig at føie nogle Bemærkninger til, hvad der allerede tidligere er udtalt, især af Ordføreren og nu sidst af min Sidemand (Bosjen). Det er blevet sagt, at Sagen skulde have sit Udgangspunkt fra Studenternes Adresse i 1858; men dette er mig noget aldeles Nyt. Jeg har ikke i den Forhandling, som hidtil er ført om denne Sag, mærket dette komme frem som Noget, der paa nogen Maade kunde kaldes Udgangspunktet. Jeg erindrer end ikke nogenstunde at have hørt det nævne for nu. Da Forslaget første Gang kom frem, for 8 Aar siden, blev det stillet af Oberst Tscherning paa Finansloven og mødte nogen Belvillie hos den daværende Gullusminister, Biskop Monrad, men jeg erindrer ikke, at der dengang faldt et eneste Ord om et saadant Andragende fra Studenterne til Støtte derfor, og jeg har dog ganske nylig gjenlæst Forhandlingerne derom. Jeg for mit Vedkommende kan sige med Visshed, at jeg ikke har ladet mig lede af Hensyn hertil, og det kan ikke have nogen Indflydelse paa mig, hvis dette Studenterandragende er gaaet i en noget anden Retning, men iøvrigt har jo min Sidemand (Bosjen) nu oplyst, at det ikke var efter noget eenstemigt Duffe, at Andragendet kom til at udtale sig, som det gjorde. Hvad der for mig har været det Bestemmende i denne Sag, er de Erfaringer, jeg selv har gjort som Student ved Københavns Universitet, da jeg netop selv følte, som Ministeren udtrykte sig, hvor det var, Skoen trykkede, og jeg kan i saa Hen-

seende ganske slutte mig til, hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører, hvorimod jeg for en væsentlig Deel maa modsigte, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Brix), og det naget vor Studietid for en Deel falder sammen; om han endogsaa er noget ældre end jeg, er det dog de samme Forhold, hvorunder vi have studeret. Hvad det ærede Medlem anførte, beviser kun, at der var en Professor, der var en dygtig Examinator, saaledes som man maatte ønske ham (Brix: Jeg sagde, at der var 2.) Jeg hørte kun nævne een, og med Hensyn til ham kan jeg være fuldkommen enig med ham. Jeg har nemlig selv havt den Glæde at blive examineret af Professor Clausen, og jeg kan stadfæste den selvsamme Erfaring, som han udtalte, men deraf følger virkelig ikke, at det Samme gjælder om alle de andre Professorer. Det ærede Medlem sagde selv, at det ikke beviste Meget, men han benægtede dog paa det Bestemteste de factiske Forhold, saaledes som den ærede Ordfører udvirkede dem. Jeg maa imidlertid ligesaa bestemt benægte, at det er urigtigt, hvad den ærede Ordfører uytrede, og det netop ogsaa med Hensyn til den Tid, hvor haade det ærede Medlem for København (Brix) og jeg studerede ved Universitetet. Dermed vil jeg ikke nægte, at hans Erfaring er gaaet i en modsat Retning af min og af Ordføreren, men det har sin naturlige Grund deri, at han, som han sagde, kunde slutte sig til det herskende System, medens jeg ikke var saa heldig. (Brix: Der var 2 Systemer.) Nei, der var kun eet System, som var det herskende og det, hvormed man kunde hjælpe sig. (Brix: Det var det Modsatte, jeg sluttede mig til.) Nei, det var ikke saa. Det Uheldige for mig var nu, at jo mere jeg fordybede mig i dette herskende System, desto mere kom jeg bort fra at kunne slutte mig til det, og derfor har jeg netop maattet følt det overordentlig Trykkende og Uheldige i dette Forhold med Professorerne som Examinatorer, og jeg veed, der var flere, med hvem det Samme var Tilfældet. Denne min Erfaring her fra Universitetet har dernæst vundet Styrke derved, at jeg har havt det Held i nogen Tid at kunne opholde mig i Tydskland. Jeg